

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЛІСОВОГО
І САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

ВП НУБІП УКРАЇНИ «БОЯРСЬКА ЛІСОВА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ»

ТОВАРИСТВО ЛІСІВНИКІВ УКРАЇНИ

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЛІСІВНИЦТВА ТА ДЕКОРАТИВНОГО
САДІВНИЦТВА**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

УЧАСНИКІВ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОСИСТЕМНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
У ЛІСОВОМУ КОМПЛЕКСІ ТА САДОВО-ПАРКОВОМУ
ГОСПОДАРСТВІ»
(18-19 квітня 2019 року)**

КИЇВ – 2019

СТРУКТУРА ФІТОМАСИ ВІКОВИХ ДЕРЕВ ДУБА ЗВИЧАЙНОГО

*А.М. Білоус¹, доктор сільськогосподарських наук
(bilous@nubip.edu.ua),*

Р.М. Задорожнюк¹, молодший науковий співробітник,

Р.К. Матяшук², кандидат біологічних наук,

*П.П. Дячук¹, аспірант**

¹Національний університет біоресурсів і природокористування України

²Державна установа «Інститут еволюційної екології НАН України»

Вікові дерева мають унікальну структуру компонентів фітомаси, зокрема крони та стовбура. Кора стовбура і гілок вікових дерев дуба звичайного має значну тріщинуватість і є складним об'єктом для таксації. Дослідження структури фітомаси вікових дерев дуба звичайного передбачало оцінювання структури загальної надземної фітомаси дерев та частки кори у структурі фітомаси стовбурів дерев. У процесі дослідження було оцінено два вікових дерева дуба для визначення структури їх надземної фітомаси і одне дерево дуба для визначення частки кори стовбура.

Для таксації фітомаси вікових дерев дуба звичайного використано методику оцінювання компонентів фітомаси [1]. Визначення частки кори здійснено за формулою Т. Сімпсона, складною формулою площі поперечного перерізу стовбура, довільно вимірним діаметром, за двома перпендикулярними діаметрами, за найбільшим і найменшим діаметрами, за обхватом стовбура, за формулою площі еліпса, за скануванням та подальшим визначенням показників за допомогою Photoshop.

За результатами дослідження встановлено, що у структурі надземної фітомаси основна частка припадає на фітомасу стовбура (85–91 %), на фітомасу гілок – 9–15 %, а на листя близько 1 %.

Список джерел літератури

1. Лакида П.І. Фітомаса лісів України: Монографія. Тернопіль: Збруч, 2002. 256 с.

* Науковий керівник – доктор сільськогосподарських наук Білоус А.М.